ŠVENTASIS STANISLOVAS KOSTKA

1550–1568 M.

Kai Stanislovui Kostkai suėjo septyniolika metų, jis sunkiai susirgo ir atrodė, jog gyvenimo pabaiga arti. Tuo metu jis gyveno pas kilmingą protestantą, o šis neleido katalikų kunigui aplankyti Stanislovo. Tačiau Stanislovas nenusivylė ir vieną vakarą, dalyvaujant jo globėjui, stebuklingu būdu priėmė šventąją Komuniją. Po kelių dienų vyras pasveiko ir nusprendė stoti į Jėzuitų ordiną.

Šventasis Stanislovas priima šventąją Komuniją iš angelo. Milano vyskupijos muziejus.

Šventojo Stanislovo kapas, Kvirinalo Šv. apaštalo Andriejaus bažnyčia, Roma

Šventoji Barbora

Sv. Stanislovas Kostka gimė 1550 m. Rostkove, už kelių kilometrų nuo Varšuvos. 1564 metais, būdamas keturiolikos metų, jis su vyresniuoju broliu buvo išsiųstas į Vieną pas jėzuitus baigti studijų. Studijos ir gyvenimas kolegijoje jam labai patiko. Vyras svarstė galimybę paskirti savo gyvenimą Dievo tarnystei. Deja, jėzuitai turėjo uždaryti kolegiją. Stanislovas, jo brolis bei jų auklėtojai buvo priversti išvykti. Jie pasinaudojo liuteronų didiko svetingumu ir apsigyveno pas jį. Stanislovas išlaikė pamaldumą. Jis nepaisė brolio, auklėtojo ir šeimininko spaudimo, nors jie jaunuolį kritikavo. Visa tai Stanislovas priėmė kantriai ir nuolankiai, o naktį net meldėsi už juos. Būdamas maždaug septyniolikos metų, jis sunkiai susirgo. Svarbu paminėti, kad Stanislovas priklausė šventosios Barboros brolijai. Jos nariai tiki, kad globėja atneš jiems šventąją Komuniją mirties patale. Jaunuolis, irgi tuo įtikėjęs, vieną naktį pažadino budintį auklėtoją šaukdamas: „Štai šventoji Barbora! Štai ji su dviem angelais! Šventoji atneša man Švenčiausiąjį Sakramentą!“

Taip ir nutiko, angelai atsiklaupė šalia Stanislovo, ir jis priėmė šventąją Komuniją. Jaunuolis ramiai atsigulė ant lovos. Po kelių dienų, visų nuostabai, Stanislovas pabudo pasveikęs. Jis pareiškė, kad nori nueiti asmeniškai padėkoti Viešpačiui ir išreiškė savo troškimą tapti vienuoliu. Tėvas jėzuitas atmetė Stanislovo norą dėl šio jauno amžiaus ir dėl to, kad jis neturėjo tėvo ar teisėto globėjo. Tačiau jaunuolis neprarado tikėjimo ir nusprendė tuoj pat išbandyti laimę Vokietijoje ar net Italijoje. Jis vietoj puošnių drabužių apsivilko ūkininko apdarais ir nuėjo Augustos link. Ten gyveno didysis šventasis Petras Kanizijus, jėzuitų provincijolas Vokietijoje. Pastebėjęs, kad Stanislovo nėra, brolis jo ieškojo ir ėmė gailėtis dėl savo elgesio. Šventasis Petras Kanizijus rimtai įvertino jaunuolio pašaukimą ir nusprendė jį išsiųsti į jėzuitų seminariją Romoje. Rekomendaciniame laiške jis rašė: „Jaunuolis, kilnusis lenkas, yra teisus ir kupinas uolumo. Jis, kuriam laikui priimtas į Dilingeno kolegiją, visada tiksliai vykdė savo pareigas ir buvo tvirtai apsisprendęs dėl savo pašaukimo. Mes tikimės iš Stanislovo didelių dalykų.“

© 2006, Istituto San Clemente I Papa e Martire / Real Presence Eucharistic Education and Adoration Association